

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010590
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010590.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. apríla 2023 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/145/2022 zo dňa 17. februára 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného V. A. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/145/2022 zo dňa 17. 02. 2023 bol obžalovaný V. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 17. 10. 2022 v čase o 17:00 h v meste B., okres D. v priestoroch bytu na adrese W. K. č. XX pod vplyvom alkoholu svojej družke V. K., nar. XX. XX. XXXX najprv vulgárne nadával a následne ju pästou pravej ruky udrel do oblasti ľavého oka a keď sa po chvíľke vrátil z kuchyne, tak ju pri tom ako kľáčala pri ich spoločnom maloletom synovi, kopol do oblasti krížovej chrčtice, ťahal ju za vlasy a udrel ju dlaňou do oblasti hlavy, a keď sa opäť po chvíľke vrátil z kuchyne, tak ju dlaňou pravej ruky udrel do oblasti úst, pričom jej neprestajne vulgárne nadával a následne vyšiel pred obytný dom si zapáliť cigaretu, pričom za sebou zamkol vchodové dvere do bytu, a keď sa po chvíľke do bytu vrátil, tak V. K. povedal, že jej rozbije hlavu prenosným počítačom, vyvráždí celú jej rodinu, prereže jej tepnu a nechá ju vykrvacať pred synom a potom si ju odsedí, čím V. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., okres M. spôsobil zranenia a to povrchové poranenie mihalnice a periokulárnej oblasti s odreninou a modrinou, ktoré si nevyžiadali liečbu ani práceneschopnosť a vzbudil u nej vážnu obavu o jej život aj zdravie.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 37 písm. m), § 49 ods. 2, a § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že od začiatku popiera spáchanie trestnej činnosti tak, ako mu je to kladené za vinu. Poškodenú, svoju družku, nenapadol a ani sa jej nevyhrážal, poškodená klame. Podľa jeho názoru odmietnutím vypovedať na hlavnom pojednávaní v jeho prítomnosti mala strach nie z neho, ale z toho, že by nebola schopná povedať mu do očí to, čo si vymyslela. Keby mala z neho strach, chodila by do ÚVV Banská Bystrica na návštevy spolu s maloletým synom? Poukázal na skutočnosť, že na ošetrení bola až na druhý deň, keď ju kolegovia zo školy, kde pracuje, prehovorili k tomu, aby išla na neho podať trestné oznámenie. Prvostupňový súd ho odsúdil na základe výpovede poškodenej, a vzhľadom k tomu, že poškodená klame, zotrval na tom, aby išli na detektor lži, ktorý by preukázal, kto z nich klame. Tiež zotrval na vypočutí ošetrojúceho lekára. Na základe

uvedeného preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku ho oslobodil spod obžaloby, alternatívne, aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný taktiež osobne písomne odôvodnil podané odvolanie, v ktorom v podstate zopakoval svoju obhajobnú argumentáciu z priebehu celého trestného stíhania, teda že poškodená klame, pretože on jej ani telefón, ani kľúče od bytu nezobral, na druhý deň išla odniesť ich syna do škôlky a mala dostatok času, aby si spôsobila zranenia a privolala políciu, čo však urobila až druhý deň po práci, po navádzaní svojej kolegyne. Od začiatku trestného stíhania navrhoval, aby boli zabezpečené výpisy hovorov z čísla poškodenej, pretože klame, keďže on jej telefón nezobral. Komunikovala so svojou matkou a na sociálnych sieťach a navyše má telefón blokovaný PIN kódom, ktorý on nepozná. Ďalej poukázal na to, že mu bola odopretá konfrontácia, ktorá by jednoznačne potvrdila, že sa poškodenej nevyhrážal a žiadne kľúče ani telefón jej nezobral. Poškodená na hlavnom pojednávaní chcela vypovedať v jeho neprítomnosti z dôvodu, že má údajne z neho strach, avšak poukázal na to, že ho pravidelne aj s ich maloletým synom navštevuje vo väzbe. Podľa neho tiež poškodená chcela stiahnuť trestné oznámenie, a na jeho otázku po pojednávaní, že prečo nepovedala pravdu, mu uviedla, že otec by ju zabil a nikdy by jej už nedal peniaze. Ďalej uviedol, že poškodená v minulosti krivo obvinila bývalého manžela z nebezpečného vyhrážania, trestné stíhanie bolo následne zastavené a poškodenej bola preukázaná krivá výpoveď. Následne ju manžel vyhodil a deti boli zverené do jeho opatery. Záverom uviedol, že poškodená sa mu chce pomstiť za minulosť a využíva to, že mu bol uložený podmienený trest a klame pod prisahou. On jej tie zranenia nespôsobil, ani ju nijako neobmedzoval a ani sa jej nevyhrážal, len chránil svojho syna. Na základe uvedeného preto požiadal krajský súd, aby mu umožnil preukázať mieru zavinenia a klamstvo poškodenej, aby teda vypočul ošetrujúceho lekára, zabezpečil výpis hovorov z čísla poškodenej, povolil mu konfrontáciu, vypočul svedkyňu F. K., ktorá potvrdí, že sa mu dňa 10. 10. poškodená vyhrážala, že ho dostane do kriminálu, že má podmienku, a napokon povolil detektor, ktorý potvrdí, že poškodená klame.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného v rámci verejného zasadnutia uviedla, že sa pridriava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, alternatívne aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu s poukazom na nové dôkazy, ktoré obžalovaný navrhoval, ktoré však krajský súd nemôže vykonať, a preto je potrebné vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa. Dodal, že v tejto veci ide o maloletého syna, ktorého mu chce poškodená zobrať, zajtra majú vo Zvolene pojednanie o úprave styku. On sa jej nevyhrážal, ani jej nebral kľúče, po predchádzajúcej hádke, ktorá trvala asi 15 minút, chránil ich syna, ktorého bila, pretože prišla frustrovaná z práce, kde pracuje v školskej družine ako vychovávateľka. Telefón mala celý čas pri sebe a taktiež sa mu 10.10. vyhrážala, že ho dostane do kriminálu, keďže je v podmienke.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd veľmi podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 4 - 8), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na obhajobné námietky obžalovaného krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona nevzbudzuje žiadne dôvodné (rozumné) pochybnosti. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaný sa dňa 17. 10. 2022 vyhrážal poškodenej V. K., svojej družke, nadával jej a fyzicky ju napadol spôsobom, ktorý je popísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Z listinných dôkazov (lekárskej správy a fotodokumentácie zranení poškodenej) je tiež evidentné, že zranenia, ktoré poškodenej utrpela, si nemohla spôsobiť sama, a aj tie preukazujú opodstatnenosť obavy poškodenej z vyhrážok, ktoré voči nej obžalovaný smeroval. Dôvodná obava poškodenej z konania obžalovaného je zrejماً aj zo skutočnosti, že za rovnaký trestný čin vo vzťahu k nej bol obžalovaný dňa 08. 06. 2022 právoplatne odsúdený, kedy sa jej mal vyhrážať s nožom v ruke. Prejednávaného trestného činu sa obžalovaný dopustil len 4 mesiace po uvedenom odsúdení. Okresný súd aj z tohto dôvodu postupoval správne, keď na hlavnom pojednávaní vypočul poškodenej v neprítomnosti obžalovaného, najmä plne v súlade s § 262 a § 262a Trestného poriadku.

Krajský súd v tejto súvislosti poznamenáva, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného, a prečo nevyhovel návrhom na doplnenie dokazovania, ktoré obžalovaný zopakoval aj v podanom odvolaní. Aj krajský súd musí konštatovať, že predmetom dokazovania nebola skutočnosť, či poškodenej po skutku mala, resp. nemala k dispozícii svoj mobilný telefón a kľúče, pretože to nebolo ani súčasťou skutkovej vety podanej obžaloby. Okresný súd preto správne v súlade s § 119 ods. 1 Trestného poriadku zameral dokazovanie výlučne na preukázanie skutočností uvedených v skutkovej vete. Krajský súd preto nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné len pripomenúť, že psychofyzologické overenie pravdivosti pomocou polygrafu (tzv. detektoru lži) v zmysle Trestného poriadku aj konštantnej judikatúry nemôže slúžiť ako dôkazný prostriedok v trestnom konaní.

Možno teda konštatovať, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v rámci dokazovania prichádzali do úvahy, tieto náležite v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru o vine obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu. Krajský súd tak nezistil ani žiadny zákonný dôvod pre to, aby mohol oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, keďže je zrejماً, že svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Okresný súd napokon nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný, a skôr výchovný trest, keďže je uložený len 4 mesiace nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Aj krajský súd

musí opätovne konštatovať, že obžalovaný sa prejednávaneho trestného činu dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorá mu bola uložená za spáchanie rovnakeho trestného činu, vo vzťahu k rovnakej poškodenej, teda v prípade obžalovaného ide o špeciálnu recidívu. Navyše obžalovaný už bol doposiaľ 15 krát súdne trestaný, preto takto uložený trest je postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Krajský súd pri preskúmaní výroku o treste nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali prípadné mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona.

Okresný súd správne rozhodol, keď podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov obžalovaného je zistiteľné, že bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného V. A. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.